

UZASADNIENIE

Powódka (...) z siedzibą w D. w Niemczech wniosła przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. pozew o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwały nr 1 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) sp. z o.o., które odbyło się 26 lipca 2013 r. w S., podjętej pod punktem 4 jego porządku obrad w brzmieniu „Nadzwyczajne zgromadzenie wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., działając na podstawie art. 228 pkt 2 Kodeksu spółek handlowych, postanawia wystąpić na drogę sądową przeciwko osobom ponoszącym solidarną odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu wyrządzenia spółce szkody poprzez zawarcie i wykonanie umowy z dnia 15 czerwca 2009 roku o rozwoju projektów dotyczącej projektów farm wiatrowych w Polsce zmienionej aneksem z dnia 6 stycznia 2012 roku, a mianowicie przeciwko prezesowi zarządu W. D., prokurentowi C. S. oraz wspólnikowi (...) z siedzibą w D., (...)” uchwały nr 2 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) sp. z o.o., które odbyło się 26 lipca 2013 r. w S., podjętej pod punktem 5 jego porządku obrad w brzmieniu „Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (Spółka), działając na podstawie art. 210 § 1 k.s.h., powołuje Pana T. T. na pełnomocnika reprezentującego Spółkę w sporze sądowym przeciwko Prezesowi Zarządu – W. D., prokurentowi Spółki – (...) oraz (...) Spółki (...), którego przedmiotem jest dochodzenie od wszystkich tych podmiotów solidarnej odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu wyrządzenia Spółce szkody poprzez zawarcie i wykonanie umowy z dnia 15 czerwca 2009 roku o rozwoju projektów dotyczącej projektów farm wiatrowych w Polsce zmienionej aneksem z dnia 6 stycznia 2012 roku. Wskazuje się, że pełnomocnik Spółki może ustanawiać pełnomocników procesowych według swojego uznania.”.

W uzasadnieniu powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał, co do uchwały nr 1 podniosła zarzuty naruszenia:

- art. 244 w zw. z art. 242 i art. 20 k.s.h., bowiem z uwagi na połączenie w jednej uchwale kwestii wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym przeciwko trzem podmiotom, powódka została pozbawiona możliwości głosowania co do W. D. i (...) S.;
- art. 228 pkt 2 k.s.h., bowiem zgromadzenie wspólników nie jest organem właściwym do podejmowania decyzji o dochodzeniu roszczeń odszkodowawczych wobec wspólnika, jeżeli szkoda nie została wyrządzona przy zawiązywaniu spółki;
- art. 201 § 1 i art. 204 § 1 k.s.h., bowiem zgromadzenie wspólników pozbawiło zarząd prawa do prowadzenia spraw spółki w zakresie podjęcia decyzji o wystąpieniu z powództwem przeciwko wspólnikowi lub prokurentowi;
- art. 207 k.s.h., bowiem zgromadzenie wspólników nie jest władne podejmować uchwał w przedmiocie podjęcia określonych czynności procesowych;

Co do uchwały nr 2 powódka podniosła zarzuty naruszenia:

- art. 244 w zw. z art. 242 i art. 20 k.s.h., bowiem z uwagi na połączenie w jednej uchwale powołania pełnomocnika do prowadzenia sporu spółki z trzema podmiotami powódka została pozbawiona możliwości głosowania co do pełnomocnika do prowadzenia sporu z W. D. i (...) S.;
- art. 210 § 1 k.s.h., bowiem powołano pełnomocnika do prowadzenia sporu nie tylko z członkiem zarządu, ale też ze wspólnikiem i prokurentem, jak też powołano pełnomocnika do reprezentowania spółki w sporze z osobą, która w dacie podejmowania uchwały nie była już członkiem zarządu;
- art. 201 § 1 i art. 204 § 1 k.s.h. bowiem pozbawiono zarząd prawa reprezentacji spółki w odniesieniu do czynności sądowych w sporze ze wspólnikiem i prokurentem.

Uzasadniając żądanie ewentualne pozwu, tj. żądanie uchylenia zaskarżonych uchwał powódka podniosła zarzuty pokrzywdzenia wspólnika, polegające na pozbawieniu wspólnika większościowego prawa głosu w związku z

połączeniem w jednej uchwale decyzji o odpowiedzialności trzech różnych osób; sprzeczności uchwał z dobrymi obyczajami z uwagi na działanie venire contra factum proprium z uwagi na uprzednie udzielenie absolutorium zarządowi; a także naruszenia interesów pozwanej spółki, z uwagi na przerzucenie na spółkę ryzyka i kosztów obsługi prawnej ewentualnego procesu.

Sąd Okręgowy wyrokiem zaocznym z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie VIII GC 398/13 stwierdził nieważność uchwał nr 1 i 2 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) sp. z o.o. w S. z dnia 26 lipca 2013 r.

W piśmie z dnia 23 czerwca 2014 r. (k. 177) T. E. T. zgłosił interwencję uboczną po stronie pozwanej, połączoną ze sprzeciwem od wyroku zaocznego, domagając się oddalenia powództwa.

Wobec stwierdzenia, że pozwana spółka nie miała w chwili wniesienia pozwu organu powołanego do jej reprezentowania w sprawie, Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2015 r. ustanowił dla pozwanej (...) sp. z o.o. kuratora w osobie radcy prawnego A. K., uchylił wyrok zaoczny wydany przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w dniu 29 stycznia 2014 r. w sprawie VIII GC 398/134 oraz zniósł postępowanie w sprawie prowadzonej uprzednio pod sygn. akt VIII GC 398/13, poczynając od zarządzenia z dnia 2 września 2013 r. o doręczeniu odpisu pozwu.

Pozwana, reprezentowana przez kuratora, złożyła odpowiedź na pozew, w której wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu w pierwszej kolejności podniosła brak legitymacji czynnej powódki do wystąpienia z powództwem, albowiem nie głosowała ona przeciw zaskarżonym uchwałom. Zdaniem pozwanej nie doszło do naruszenia przepisów, wskazywanych przez powódkę, brak jest też podstaw do uchylenia zaskarżonych uchwał.

Interwenient uboczne T. E. T. na rozprawie dnia 18 grudnia 2015 r. przedstawił stanowisko zbieżne ze stanowiskiem pozwanej oraz wniósł o oddalenie powództwa w całości. Argumentację przemawiającą za oddaleniem powództwa ujęto w załączniku do protokołu rozprawy (k. 1248 -1286).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (zwana dalej (...)) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie projektowania i eksploatacji elektrowni i elektrowni wiatrowych oraz importu, eksportu i sprzedaży energii elektrycznej, urządzeń energetycznych, projektowania i eksploatacji sieci energetycznych oraz doradztwa inwestycyjnego dla podmiotów krajowych i zagranicznych. Kapitał zakładowy spółki wynosi 51.000 zł, dzieli się na 170 równych i niepodzielnych udziałów po 300 zł. Wspólnikami spółki są (...), spółka akcyjna prawa niemieckiego, (zwana dalej (...)), posiadająca 136 udziałów w kapitale zakładowym oraz T. E. T. posiadający 34 udziały w kapitale zakładowym pozwanej.

Dowody: odpis z niemieckiego Rejestru Handlowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Neuruppin w Niemczech dla (...) nr (...), wraz z tłumaczeniem przysięgłym (k. 27#30, 32#37);

odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego (...) sp. z o.o., KRS nr (...) (k. 834-836v);

umowa spółki (...) z dnia 17 kwietnia 2000 r., rep A (...) (k. 47-51);

tekst jednolity umowy spółki (...) (k. 52-55).

Zgodnie z § 14 umowy spółki do kompetencji zgromadzenia wspólników należą wszystkie sprawy nie zastrzeżone do uprawnień zarządu, a w szczególności: rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok ubiegły, oraz zatwierdzenie sprawozdania zarządu za rok ubiegły, uchwalenie planów gospodarczych i kierunków rozwoju spółki, zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa oraz ustanowienie na nim prawa użytkownika, a także nabycie i zbycie nieruchomości, tworzenie oraz likwidacja oddziałów, filii, przedstawicielstw oraz zakładów spółki, powoływanie i odwoływanie członków zarządu, podwyższenie kapitału zakładowego, zmiany umowy spółki,

rozwiązanie i likwidacja spółki oraz połączenie z inną spółką, podejmowanie uchwał w innych sprawach wnoszonych przez zarząd lub wspólników.

Dowody: umowa spółki (...) z dnia 17 kwietnia 2000 r., rep A (...) (k. 47-51);

tekst jednolity umowy spółki (...) (k. 52-55).

(...) zawarła z (...) dnia 1 listopada 2006 r. umowę zlecenia, na mocy której spółka (...) miała wykonać na rzecz (...) szereg usług dotyczących zbadania i pozyskania rynku w Polsce co do przyszłej budowy farm wiatrowych. W ramach tej umowy (...) zobowiązała się między innymi do świadczenia na rzecz swojego udziałowca (...) usług informacji prawnej, doradztwa w zakresie zarządzania finansami, doradztwa w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania, rozpoznania możliwości uzyskania dotacji, nawiązania kontaktów ze związkami, urzędami, rzecznikami, usług badania rynku i opinii publicznej, wstępnego wyboru lokalizacji odpowiednich dla projektów farm wiatrowych, nawiązania kontaktów z gminami, posiadaczami działek, urzędami, zapewnienia strategicznych możliwości podłączenia sieci, opracowania harmonogramów, zestawienia planów operacyjnych dla początkowych faz projektów oraz pośrednictwa w zawieraniu umów na niezbędne usługi. W umowie określono wynagrodzenie zleceniobiorcy. Nadto (...) zobowiązała się zachować milczenie na temat swoich czynności jak i dostępnych jej informacji dotyczących zleceniodawcy i nie udostępniać dokumentów poufnych osobom trzecim.

Dowód: umowa z dnia 1.11.2006 r. (k. 838-839v).

(...) i (...) dnia 15 czerwca 2009 r. zawarły kolejną umowę, na mocy której (...) miała udostępnić (...) całą dostępną dokumentację wymienioną szczegółowo w umowie oraz scedować na rzecz (...) prawa przysługujące jej na mocy dotychczas zawartych, wymienionych w załączniku nr 1, umów gruntowych (umowy najmu, dzierżawy i użytkowania oraz umowy przedwstępne zakupu gruntów). Celem realizacji umowy było uzyskanie wszelkich koniecznych zezwoleń na budowę, wykonanie, uruchomienie i ciągłą eksploatację farm wiatrowych, głównych punktów zasilania i sieci.

Umowę zmieniono aneksem nr (...) z dnia 6 stycznia 2012 r., m.in. dodając pkt 6 do § 2 przyznający (...) uprawnienie do zażądania w każdej chwili wydania wszystkich zabezpieczonych w ramach umowy praw projektowych i dokumentacji na rzecz samej siebie lub na rzecz innej spółki wskazanej przez (...), zaś na (...) nakładająca obowiązek uczynienia zadość temu żądaniu w terminie 14 dni od żądania.

Dowody: umowa o realizacji projektu z dnia 15.06.2009 r., wraz z tłumaczeniem przysięgłym (k. 841-844v, 846-879v 880-884);

aneks nr (...) z dnia 6.01.2012 r. do umowy o rozwój projektów z dnia 15.06.2009 r. (k. 845-845v).

Umowę z dnia 15 czerwca 2009 r. o rozwoju projektów ze strony (...) podpisali prezes zarządu W. D. oraz prokurent C. S..

Fakt niesporny.

Dnia 26 września 2012 r. odbyło się nadzwyczajne zgromadzenie wspólników spółki (...), na którym obecni byli (...) posiadająca 80% udziałów, reprezentowana przez pełnomocnika M. K. oraz T. T. posiadający 20% udziałów, reprezentowany przez pełnomocnika M. C. (1) (uprawnionego do głosowania) oraz R. K. (bez prawa głosu), a także W. D. jako zarząd (...) oraz A. J. i radca prawny (...) S. J.. Pod punktem 5 porządku obrad głosowano nad uchwałą „w sprawie postanowienia o wystąpieniu przez spółkę (...) Sp. z o.o. na drogę sądową przeciwko Prezesowi Zarządu z roszczeniem o naprawienie rzekomej szkody, która została rzekomo wyrządzona spółce poprzez zawarcie oraz wykonanie umowy z dnia 15.06.2009 r. o rozwoju projektów dotyczącej projektów farm wiatrowych w Polsce, zmienionej aneksem z dnia 16.01.2012, z jednoczesnym powołaniem pełnomocnika do reprezentowania spółki w sporze przeciwko Prezesowi Zarządu”.

Pełnomocnik T. T. wniósł do protokołu zastrzeżenie, iż zgodnie z art. 244 k.s.h. wspólnik (...) nie ma prawa do wykonywania prawa głosu przy podejmowaniu uchwały, zaś wspólnik (...) oświadczył, że jest innego zdania i zagłosował. W głosowaniu tajnym głosów za było 20%, przeciw 80%, nikt się nie wstrzymał. Przewodniczący stwierdził, że uchwała nie została podjęta, zaś pełnomocnik T. T. stwierdził, iż uchwała została podjęta, ponieważ wspólnik (...), zgodnie z art. 244 k.s.h. nie miał prawa do wykonywania prawa głosu przy podejmowaniu uchwały, wspólnik (...) stwierdził natomiast, że uchwała nie została podjęta.

Dowód: protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 26.09.2012 r. (k. 898-899v).

T. T. złożył wniosek o upoważnienie wspólnika do zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...), przedstawiając jego porządek obrad i brzmienie uchwały, która miała zostać podczas niego poddana pod głosowanie.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego postanowieniem z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie SZ XIII Ns – Rej. KRS (...) w pkt. I upoważnił wspólnika T. T. do zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) z następującym porządkiem obrad:

1. otwarcie zgromadzenia,
2. wybór protokolanta przez przewodniczącego zgromadzenia,
3. stwierdzenie prawidłowości zwołania zgromadzenia i zdolności do podejmowania uchwał,
4. powzięcie uchwały w przedmiocie pociągnięcia do odpowiedzialności odszkodowawczej osób solidarnie odpowiedzialnych za szkody wyrządzone (...) przez zawarcie i wykonanie umowy z dnia 15 czerwca 2009 r. o rozwoju projektów dotyczącej projektów farm wiatrowych w Polsce, zmienionej aneksem z dnia 6 stycznia 2012 r., w brzmieniu „Nadzwyczajne zgromadzenie wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. działając na zasadzie art. 228 pkt. 2 kodeksu spółek handlowych, postanawia wystąpić na drogę sądową przeciwko osobom ponoszącym solidarną odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu wyrządzenia spółce szkody poprzez zawarcie i wykonanie umowy z dnia 15 czerwca 2009 roku o rozwoju projektów dotyczącej projektów farm wiatrowych w Polsce zmienionej aneksem z dnia 6 stycznia 2012 roku, a mianowicie przeciwko prezesowi zarządu W. D., prokurentowi C. S. oraz wspólnikowi (...) z siedzibą w D., (...)”,
5. podjęcie uchwały w przedmiocie powołania pełnomocnika do reprezentowania spółki w sporze sądowym,
6. podjęcie uchwały w przedmiocie wskazania osoby obciążonej kosztami zwołania i odbycia nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...).

Sąd Rejonowy wyznaczył również w pkt. II przewodniczącego nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) w osobie prof. dr. hab. M. R. oraz w pkt. III oddalił wniosek w pozostałej części.

(...) wniosła apelację od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 6 lutego 2013 r., na skutek której Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy, postanowieniem z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie VIII Ga 134/13 zmienił zaskarżone postanowienie tylko o tyle, że w punkcie I punktowi 6. Porządku obrad nadał treść „podjęcie uchwały rozstrzygającej, czy koszty zwołania i odbycia zgromadzenia ma ponieść (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.”, zaś w pozostałym zakresie apelację (...) oddalił.

Dowody: postanowienie z dnia 6.02.2013 r. w sprawie SZ XIII Ns – Rej. KRS (...) (k. 901-904);

Postanowienie z dnia 28.06.2013 r. w sprawie VIII Ga 134/13 (k. 906-915v).

Pełnomocnik T. T. – M. C. (1) skierował dnia 11 lipca 2013 r. do (...) zaproszenie na zwołane na podstawie prawomocnego upoważnienia sądowego w trybie art. 237 § 1 i 3 w zw. z art. 238 § 1 i 2 k.s.h. (postanowienia z dnia 6 lutego 2013 r. zmienionego postanowieniem z dnia 28 czerwca 2013 r.) nadzwyczajne zgromadzenie wspólników dnia

26 lipca 2013 r. w S.. Przedstawił w nim również porządek obrad o brzmieniu tożsamym ze wskazanym przez Sądy w postanowieniach z dnia 6 lutego 2013 r. i z dnia 28 czerwca 2013 r. Poinformował również, że na przewodniczącego zgromadzenia Sąd wyznaczył prof. dr hab. M. R..

Dowód: zaproszenie z dnia 11.07.2013 r. (k. 65-67).

Dnia 24 lipca 2013 r. odbyło się zwyczajne zgromadzenie wspólników spółki (...) oraz nadzwyczajne zgromadzenie wspólników spółki (...). Zwyczajne zgromadzenie wspólników rozpoczęło się o godzinie 12³⁰. Zgromadzenie otworzył M. K. jako pełnomocnik (...). Pod punktem 3 porządku obrad przewodniczący zgromadzenia C. S. stwierdził, że na zgromadzeniu reprezentowane jest 100% kapitału zakładowego, T. T. reprezentowany jest przez M. C. (1), zaś (...) przez M. K., a zatem zgromadzenie jest zdolne do podejmowania wiążących uchwał. Pełnomocnik T. T. zgłosił sprzeciw i wskazał, że zgromadzenie wspólników zostało zwołane nieprawidłowo, tj. przez osobę do tego nieuprawnioną, bowiem w jego ocenie prezes zarządu nie może upoważnić innej osoby do zwołania w jego imieniu zgromadzenia wspólników. Pod punktem 4 porządku obrad podjęto uchwałę w sprawie zatwierdzenia sprawozdania zarządu z działalności spółki za rok obrotowy 2012/2013, „za” głosowało 80%, „przeciw” 20%; pełnomocnik T. T. oświadczył, iż głosował przeciwko i zgłasza sprzeciw do powzięcia tej uchwały. Pod punktem 5 porządku obrad podjęto uchwałę w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2012/2013, „za” głosowało 80%, „przeciwko” 20%; pełnomocnik T. T. oświadczył, że głosował przeciwko i zgłasza sprzeciw do powzięcia tej uchwały. Pod punktem 7 porządku obrad podjęto uchwałę w sprawie udzielenia absolutorium zarządowi z wykonania obowiązków za rok 2012/2013. M. K. zawniósł w imieniu (...) o udzielenie w pełni absolutorium prezesowi zarządu, „za” głosowało 80%, „przeciwko” 20%, pełnomocnik T. T. oświadczył, że głosował przeciw i zgłasza sprzeciw do powzięcia tej uchwały.

Nadzwyczajne zgromadzenie wspólników rozpoczęło się o godzinie 13⁵⁰. Pod punktem 3 porządku obrad stwierdzono zdolność do podejmowania uchwał, przy czym pełnomocnik T. T. podniósł, iż w jego ocenie spotkanie to nie jest zgromadzeniem wspólników ze względu na zwołanie przez osobę nieuprawnioną i powtórzył sprzeciw co do odbycia zgromadzenia wspólników. Pod punktem 4 porządku obrad podjęto uchwałę w sprawie wyrażenia zgody przez zgromadzenie wspólników na zawarcie umowy pomiędzy (...) a W. D. w przedmiocie zrzeczenia się rzekomych roszczeń odszkodowawczych przeciwko W. D. za rzekome szkody wyrządzone spółce przez zawarcie i wykonanie umowy z dnia 15 czerwca 2009 r. o rozwoju projektów dotyczącej projektów farm wiatrowych w Polsce, zmienionej aneksem z dnia 6 stycznia 2012 r. Pełnomocnik T. T. podniósł, że nawet gdyby można było głosować nad tą uchwałą, czemu zaprzeczył, to wspólnik (...) byłby wyłączony od głosowania na podstawie art. 244 k.s.h. Za uchwałą głosowało 80% przeciwko było 20%, pełnomocnik T. T. oświadczył, że głosował przeciw i zgłasza sprzeciw do powzięcia tej uchwały. Pod punktem 6 porządku obrad podjęto uchwałę w sprawie wyrażenia zgody przez zgromadzenie wspólników na zawarcie umowy pomiędzy (...) a C. S. w przedmiocie zrzeczenia się przez (...) rzekomych roszczeń odszkodowawczych przeciwko C. S. za rzekome szkody wyrządzone spółce przez zawarcie i wykonanie umowy z dnia 15 czerwca 2009 r. o rozwoju projektów dotyczącej projektów farm wiatrowych w Polsce, zmienionej aneksem z dnia 6 stycznia 2012 r. Pełnomocnik T. T. podniósł, że nawet gdyby można było głosować nad tą uchwałą, czemu zaprzeczył, to wspólnik (...) byłby wyłączony od głosowania na podstawie art. 244 k.s.h. Za uchwałą głosowało 80% przeciwko było 20%, pełnomocnik T. T. oświadczył, że głosował przeciw i zgłasza sprzeciw do powzięcia tej uchwały.

Dowody: protokół zwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) z dnia 24.07.2013 r. (k. 80-84);

protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) z dnia 24.07.2013 r. (k. 917-919v).

Dnia 26 lipca 2013 r. w S. odbyło się nadzwyczajne zgromadzenie wspólników (...) zwołane przez jej wspólnika T. T. na podstawie upoważnienia udzielonego w trybie art. 237 § 1 k.s.h. prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie SZ XIII Ns – Rej. KRS (...), zmienionym postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie VIII Ga 134/13. Zgromadzeniu przewodniczył wyznaczony przez Sąd M. R. i odbyło się ono zgodnie z ustalonym przez Sąd porządkiem obrad. Na nadzwyczajne zgromadzenie wspólników stawił się pełnomocnik T. T. – G. P. oraz pełnomocnicy (...) S. (bez prawa głosu) i S. S..

Pod punktem 4 porządku obrad przewodniczący odczytał projekt uchwały nr 1 w brzmieniu: „Nadzwyczajne zgromadzenie wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., działając na podstawie art. 228 pkt 2 kodeksu spółek handlowych, postanawia wystąpić na drogę sądową przeciwko osobom ponoszącym solidarną odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu wyrządzenia spółce szkody poprzez zawarcie i wykonanie umowy z dnia 15 czerwca 2009 roku o rozwoju projektów dotyczącej projektów farm wiatrowych w Polsce zmienionej aneksem z dnia 6 stycznia 2012 roku, a mianowicie przeciwko prezesowi zarządu W. D., prokurentowi C. S. oraz wspólnikowi (...) z siedzibą w D., (...)” oraz poinformował, że zgodnie z art. 244 k.s.h. (...) spółki – (...) – jest wyłączony od głosowania nad uchwałą nr 1, ponieważ dotyczy ona jego odpowiedzialności odszkodowawczej wobec spółki (...), a ponadto z uwagi na fakt, że uchwała nr 1 przewiduje wszczęcie sporu pomiędzy (...) a (...).

Pełnomocnik (...) zgłosił sprzeciw wobec wyłączenia go od głosowania, zgłosił również sprzeciw dotyczący porządku obrad z powodu braku podzielenia uchwały nr 1 na trzy odrębne uchwały, każda dotycząca odpowiedzialności odpowiednio: W. D., C. S. oraz wspólnika (...) oraz z uwagi na fakt, że punkt 5 porządku obrad jest nieprawidłowy, ponieważ niedopuszczalne jest powołanie pełnomocnika do prowadzenia sporu pomiędzy spółką a wspólnikiem, prokurentem oraz osobą niebędącą członkiem zarządu. Wniósł również o przeprowadzenie odrębnych głosowań co do każdego z trzech wskazanych podmiotów. Przewodniczący odmówił argumentując, iż tak skonstruowany wniosek byłby sprzeczny z punktem 4 ustalonym przez Sąd, który nie pozostawia przewodniczącemu i wspólnikom swobody w dokonywaniu modyfikacji porządku obrad i treści uchwały nr 1 określonej przez Sąd. Pełnomocnik (...) zgłosił sprzeciw wobec decyzji przewodniczącego. Przewodniczący zarządził wydanie karty do głosowania dla wspólnika uprawnionego do udziału w głosowaniu. W głosowaniu tajnym nad uchwałą nr 1 oddano 34 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” oraz wstrzymujących się. W związku z tym przewodniczący stwierdził, że uchwała nr 1 została przyjęta, wobec faktu, że za jej powzięciem oddano 100% głosów wspólników uprawnionych do głosowania nad tą uchwałą (tj. nie wyłączonych od głosowania z mocy prawa, na podstawie art. 244 k.s.h.). Pełnomocnik (...) zgłosił sprzeciw oraz oświadczył, że mimo wyłączenia od głosowania głosuje przeciwko powyższej uchwale.

Pod punktem 5 porządku obrad pełnomocnik T. T. zaproponował podjęcie uchwały nr 2 w następującym brzmieniu: „Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (Spółka), działając na podstawie art. 210 § 1 k.s.h., powołuje Pana T. T. na pełnomocnika reprezentującego Spółkę w sporze sądowym przeciwko Prezesowi Zarządu Spółki – Panu W. D., Prokurentowi Spółki – (...) oraz (...) Spółki – (...), którego przedmiotem jest dochodzenie od wszystkich tych podmiotów solidarnej odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu wyrządzenia Spółce szkody poprzez zawarcie i wykonanie umowy z dnia 15 czerwca 2009 roku o rozwoju projektów dotyczącej projektów farm wiatrowych w Polsce zmienionej aneksem z dnia 6 stycznia 2012 roku. Wskazuje się, że pełnomocnik Spółki może ustanawiać pełnomocników procesowych według swojego uznania”.

Przewodniczący poinformował, że ze względu na funkcjonalny związek uchwały nr 2 z wcześniej podjętą uchwałą nr 1, zgodnie z art. 244 k.s.h. (...) spółki – (...) – jest wyłączony od głosowania nad Uchwałą nr 2. Pełnomocnik (...) zgłosił sprzeciw wobec wyłączenia (...) od głosowania w przedmiocie powołania pełnomocnika, ponadto wskazał, że z dniem 24 lipca 2013 r. doszło do wygaśnięcia mandatu W. D. w związku z odbyciem tego dnia zwyczajnego zgromadzenia wspólników i zatwierdzeniem sprawozdania finansowego, sprawozdania zarządu oraz udzieleniem W. D. absolutorium. Przewodniczący poddał projekt uchwały nr 2 (jako zgodny z treścią pkt. 5) pod głosowanie w zaproponowanym brzmieniu. Kartę do głosowania wydano wspólnikowi uprawnionemu do udziału w głosowaniu. W głosowaniu tajnym nad uchwałą nr 2 oddano 34 głosy za jej podjęciem przy braku głosów przeciwko i wstrzymujących się. Przewodniczący stwierdził, że nadzwyczajne zgromadzenie wspólników przyjęło uchwałę nr 2 powołując T. T. na pełnomocnika spółki (...), ponieważ za jej powzięciem oddano 100% głosów wspólników uprawnionych do głosowania nad tą uchwałą (tj. nie wyłączonych od głosowania z mocy prawa, na podstawie art. 244 k.s.h.). Pełnomocnik (...) zgłosił sprzeciw oraz oświadczył, że mimo wyłączenia od głosowania oświadcza, że głosuje przeciwko powyższej uchwale.

Dowód: protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) z dnia 26.07.2013 r. (k. 57-63).

Dnia 14 sierpnia 2013 r. odbyło się zgromadzenie wspólników (...), podczas którego pełnomocnik T. T. podniósł, że nie uważa tego spotkania za zgromadzenie wspólników i składa sprzeciw co do jego odbycia zgodnie z art. 240 k.s.h. Pod punktem 3 porządku obrad stwierdzono zdolność do podejmowania uchwał. Pełnomocnik T. T. ponowił sprzeciw co do odbycia zgromadzenia ze względu na jego zwołanie przez osobę nieuprawnioną. Pod punktem 4 porządku obrad podjęto uchwałę w sprawie powołania prezesa zarządu – W. D.. Pełnomocnik T. T. podniósł, że nie przedstawia kandydata, bowiem z uwagi na nieprawidłowe zwołanie zwyczajnego zgromadzenia wspólników z dnia 24 lipca 2013 r. wszystkie podjęte na nim uchwały były nieważne, a zatem mandat W. D. nie wygasł. W głosowaniu tajnym przy 80% głosów „za” i 20% głosów „przeciw” podjęto uchwałę o powołaniu W. D. na stanowisko prezesa zarządu. Pełnomocnik T. T. oświadczył, że głosował przeciw uchwale i zgłasza sprzeciw do jej powzięcia.

Dowód: protokół zgromadzenia wspólników (...) z dnia 14.08.2013 r. (k. 91-94).

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 23 stycznia 2015 r. w sprawie VIII GC 391/13 uchylił uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) sp. z o.o. w S. z dnia 24 lipca 2013 r. objęte punktami 4, 5, 6 i 7 protokołu tego zgromadzenia wspólników. Natomiast wyrokiem z dnia 12 listopada 2015 r. w sprawie I ACa 575/15 Sąd Apelacyjny w Szczecinie oddalił apelację spółki (...) w zakresie dotyczącym uchylenia wyrokiem w sprawie VIII GC 391/13 uchwał nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) z dnia 24 lipca 2013 r.

Dowody: wyrok z dnia 23.01.2015 r. w sprawie VIII GC 391/13 (k. 924-934);

wyrok z dnia 12.11.2015 r. w sprawie I ACa 575/15 (k. 936).

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną roszczenia głównego powódki, a zatem o stwierdzenie nieważności uchwał nr 1 i 2 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z dnia 26 lipca 2013 r., stanowią przepisy art. 252 § 1 w zw. z art. 250 pkt 2 k.s.h. Zgodnie z brzmieniem art. 252 § 1 zdanie pierwsze k.s.h. osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250, przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą, zgodnie natomiast z art. 250 pkt 2 k.s.h. prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały wspólników przysługuje wspólnikowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu.

Z przytoczonych przepisów odczytywanych w powiązaniu ze sobą rekonstruowana jest norma kompetencyjna przyznająca wspólnikowi, który głosował przeciwko uchwale i po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu, prawo wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą. Przesłanki te muszą zostać spełnione łącznie, a zatem wspólnik musi i zagłosować przeciwko uchwale i po jej powzięciu zażądać zaprotokołowania jego sprzeciwu. Podstawę roszczenia ewentualnego powódki, tj. o uchylenie wyżej wskazanych uchwał, stanowi natomiast sam art. 250 pkt 2 k.s.h., z którego brzmienia wprost wynika odpowiednia norma kompetencyjna.

Koniecznymi przesłankami, które musiały zostać zatem spełnione, ażeby powódka uzyskała legitymację czynną do wystąpienia z powództwem, tak co do wskazanego w pozwie roszczenia głównego, jak i co do roszczenia ewentualnego, było, po pierwsze, głosowanie przeciwko każdej z zaskarżonych uchwał, a po drugie, zażądanie po ich podjęciu zaprotokołowania sprzeciwu.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, których autentyczność nie budziła wątpliwości; dokumenty te pozwalały na ustalenie faktów mających istotny związek z podjęciem zaskarżonych uchwał w kontekście żądań zgłoszonych przez powódkę. Wtórne znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego miały dowody z dokumentów naprowadzone przez strony w istocie nie na wykazanie sprzeczności zaskarżonych uchwał z ustawą (stosownie do treści art. 252 k.s.h.) lub przesłanek z art. 249 § 1 k.s.h. (co do roszczenia ewentualnego), bądź też braku ziszczenia się przesłanek w przepisach tych wskazanych, lecz na okoliczność konfliktu między wspólnikami pozwanej spółki, konfliktu między wspólnikiem pozwanej, będącym interwenientem w niniejszej sprawie, a zarządem spółki

i jej prokurentem, jak również ewentualnego działania na szkodę pozwanej spółki i związanych z tym roszczeń odszkodowawczych.

Jak wprost wynika z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego, w szczególności z protokołu nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z dnia 26 lipca 2013 r., powódka nie głosowała przeciwko zaskarżonym uchwałom, tj. uchwale nr 1 oraz uchwale nr 2, albowiem była wyłączona od głosowania z mocy prawa na podstawie art. 244 k.s.h. Fakt ten był jednocześnie niesporny między stronami, co więcej – sama powódka wskazuje na tę okoliczność w uzasadnieniu pozwu. Wobec tego należało stwierdzić, że nie zostały spełnione przesłanki legitymacji czynnej do zaskarżenia uchwał na podstawie art. 252 § 1 w zw. z art. 250 pkt 2 k.s.h., ani też do zaskarżenia uchwał na podstawie art. 250 pkt 2 k.s.h., zatem ani co do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały, ani co do wytoczenia powództwa o jej uchylenie. Wspólnikowi nie przysługuje bowiem wobec wyłączenia od głosowania z mocy prawa na podstawie art. 244 k.s.h., legitymacja do zaskarżenia uchwał dotyczących jego odpowiedzialności wobec spółki [por. wyrok SA w Krakowie z dnia 11.12.2012 r., sygn. I ACa 1174/12, Legalis nr 721966]. W tym stanie rzeczy, brak było podstaw do uwzględnienia powództwa i już tylko na tej podstawie Sąd powinien był je oddalić, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

Niemniej Sąd rozpoznał również podniesione przez powódkę zarzuty, w szczególności zarzut sprzeczności zaskarżonych uchwał z art. 244 k.s.h., miał bowiem na uwadze, iż w doktrynie wyrażany jest pogląd, zgodnie z którym jeżeli wspólnik nie został dopuszczony do głosowania na skutek nadużycia art. 244 k.s.h., to może on zaskarżyć uchwałę wywodząc swoją legitymację z art. 250 pkt 3 k.s.h., zgodnie z którym prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały wspólników przysługuje wspólnikowi bezzasadnie niedopuszczonemu do udziału w zgromadzeniu wspólników. Powoduje to niejako rozciągnięcie, w drodze wykładni celowościowej, zakresu zastosowania normy odczytywanej z tego przepisu, albowiem w przeciwnym wypadku wspólnik wyłączony od głosowania poprzez nadużycie art. 244 k.s.h., pozbawiony byłby możliwości dochodzenia sądowej kontroli uchwał, co do których niezasadnie nie umożliwiono mi skorzystania z prawa głosu [por. M. C., komentarz do art. 244 k.s.h. w: red. Z. J., Kodeks spółek handlowych, Legalis 2016].

Pierwszym z podniesionych przez powódkę zarzutów wobec zarówno uchwały nr 1 jak i uchwały nr 2 był zarzut ich sprzeczności z art. 244 w zw. z art. 242 i art. 20 k.s.h. Zgodnie z brzmieniem art. 244 k.s.h. wspólnik nie może ani osobiście, ani przez pełnomocnika, ani jako pełnomocnik innej osoby głosować przy powzięciu uchwał dotyczących jego odpowiedzialności wobec spółki z jakiegokolwiek tytułu, w tym udzielenia absolutorium, zwolnienia z zobowiązania wobec spółki oraz sporu między nim a spółką. Z kolei art. 242 § 1 k.s.h. stanowi, że na każdy udział o równej wartości nominalnej przypada jeden głos, chyba że umowa spółki stanowi inaczej, zaś art. 242 § 2 k.s.h. nie miał zastosowania w niniejszej sprawie, bowiem umowa spółki przewidywała inną wartość udziałów. Natomiast zgodnie z art. 20 k.s.h. wspólnicy albo akcjonariusze spółki kapitałowej powinni być traktowani jednakowo w takich samych okolicznościach. Należy przy tym wskazać, iż według argumentacji podniesionej przez powódkę to naruszenie art. 244 k.s.h. w konsekwencji spowodowało naruszenie pozostałych przytoczonych w jej kontekście przepisów.

Naruszenia wskazanych trzech przepisów powódka upatrywała w połączeniu w jednej uchwale głosowania nad pociągnięciem do odpowiedzialności trzech różnych podmiotów – powódki, W. D. (prezesa zarządu pozwanej, który w dniach od 24 lipca do 14 sierpnia 2013 r. nie pełnił tej funkcji, jednak pełnił ją przed dniem 24 lipca 2013 r. oraz po dniu 14 sierpnia 2013 r.) oraz C. S. (prokurenta spółki). Połączenie głosowania nad wystąpieniem wobec tych trzech osób z powództwem odszkodowawczym miało natomiast, według stanowiska interwenienta w niniejszej sprawie, wynikać z tego, iż wspólnie i w porozumieniu wyrządzili oni szkodę pozwanej spółce. Nadto, ponieważ ich odpowiedzialność miała wynikać z tej samej podstawy faktycznej, interwenient będący wspólnikiem mniejszościowym pozwanej spółki, upatrywał w tym ich solidarnej odpowiedzialności.

W ocenie Sądu nie doszło do naruszenia poprzez zaskarżone uchwały przepisów art. 244 w zw. z art. 242 i art. 20 k.s.h. Podkreślenia w pierwszej kolejności wymaga, że uchwała poddana pod głosowanie była zgodna z brzmieniem tej, wskazanej w porządku obrad ustalonym w drodze postanowienia Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 6 lutego 2013 r. upoważniającym do zwołania zgromadzenia. Sąd podzielił nadto stanowisko zarówno pozwanej spółki jak

i interwenienta ubocznego co do tego, że w rzeczywistości odpowiedzialność odszkodowawcza wobec pozwanej spółki dotyczy w istocie jednego zdarzenia i z uwagi na ratio legis art. 244 k.s.h. uzasadnione byłoby wyłączenie większościowego wspólnika od głosowania także w przypadku, gdyby kwestia odpowiedzialności każdego, tj. powódki, W. D. i C. S. ujęta była w osobnych uchwałach .

Przepis art. 244 k.s.h. reguluje sytuacje, w których wspólnik miałby być „sędzią we własnej sprawie”, co mogłoby prowadzić do konfliktu interesów wspólnika z interesami spółki. Celem przepisu jest więc zapobieżenie uczestnictwu wspólnika w podejmowaniu uchwał dotyczących jego odpowiedzialności wobec spółki z jakiegokolwiek tytułu oraz dotyczących sporu między wspólnikiem a spółką. Regulacja ta ma chronić interesy spółki w konflikcie z interesami innych osób, dając preferencje interesom spółki [por. S. C., Z. K., Zakres podmiotowy wyłączenia od udziału w głosowaniu na zgromadzeniu spółki kapitałowej, Przegląd Prawa Handlowego z 2008 r., nr 9, s. 21]. Aby zatem umożliwić realizację założeń aksjologicznych, jakie przyświecały prawodawcy w ustanowieniu art. 244 k.s.h. w jego obecnym brzmieniu, należy uznać, że wyłączenie to rozciąga się również na głosowanie co do odpowiedzialności osób współodpowiedzialnych z wyłączonym od głosowania wspólnikiem. W przeciwnym bowiem razie dojść by mogło do sytuacji patowej, w której w wyniku głosowania przeciwko każdej z uchwał osobno przez inne osoby współodpowiedzialne, podjęcie uchwały o pociągnięciu każdej z tych osób do odpowiedzialności mogłoby być niemożliwe, albowiem współodpowiedzialni wspólnicy mogliby chronić siebie nawzajem od odpowiedzialności poprzez głosowanie przeciwko uchwałom dotyczącym innych współodpowiedzialnych osób. Co prawda w niniejszej sprawie występował tylko jeden wspólnik, wobec którego przewidywano wystąpić na drogę sądową, zaś pozostałe podmioty miały inny status, niemniej, z uwagi na istniejącą między nimi solidarność, a w konsekwencji ewentualne roszczenia regresowe pomiędzy nimi, konflikt interesów z pozwaną spółką pojawiał się w przypadku powódki również co do głosowania nad odpowiedzialnością pozostałych dwóch osób. Uzasadniałoby to zatem wyłączenie jej od głosowania z mocy prawa na podstawie art. 244 k.s.h. także w sytuacji, w której co do odpowiedzialności każdej z tych trzech osób głosowanoby odrębnie.

Wobec ustalenia, iż nie doszło do naruszenia art. 244 k.s.h. Sąd uznał, że powódce nie przysługuje również czynna legitymacja procesowa wywodzona z art. 250 pkt 3 k.s.h.

Sąd nie stwierdził również sprzeczności uchwał nr 1 i 2 z pozostałymi wskazanymi przez powódkę przepisami.

Nie został w szczególności naruszony przepis art. 228 pkt 2 k.s.h., zgodnie z którym uchwały wspólników, poza innymi sprawami wymienionymi w niniejszym dziale lub umowie spółki, wymaga postanowienie dotyczące roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej przy zawiązaniu spółki lub sprawowaniu zarządu albo nadzoru. Przepis ten, zgodnie z jego brzmieniem, dotyczy wyłącznie takich sytuacji, w których wymagane jest podjęcie uchwały przez wspólników. W przypadkach określonych tym przepisem, aby spółka mogła podjąć określone działania konieczne jest podjęcie uchwały wspólników. Brzmienie cytowanego przepisu nie może natomiast stanowić podstawy do wywodzenia, iż zgromadzenie wspólników może podejmować tylko uchwały w kwestiach w art. 228 k.s.h. wskazanych. Zgodnie bowiem z zasadą omnipotencji wspólników w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zgromadzenie wspólników może podejmować uchwały we wszystkich sprawach, w tym wydawać zarządowi spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wiążące polecenia, o ile dana sprawa nie została zastrzeżona do wyłącznej kompetencji innego organu tej spółki.

Co do zarzutu sprzeczności zaskarżonej uchwały nr 1 z art. 201 § 1 k.s.h. (w brzmieniu: zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę) i art. 204 § 1 k.s.h. (w brzmieniu: prawo członka zarządu do prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania dotyczy wszystkich czynności sądowych i pozasądowych spółki) Sąd nie znalazł podstawy, aby z tych przepisów wyprowadzić wniosek o niedopuszczalności powzięcia uchwały przez zgromadzenie wspólników w danej kwestii.

Problematyka ta łączy się również z brzmieniem art. 207 k.s.h., zgodnie z którym wobec spółki członkowie zarządu podlegają ograniczeniom ustanowionym w niniejszym dziale, w umowie spółki oraz, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, w uchwałach wspólników i który to przepis również był wymieniony jako przepis naruszony zaskarżonymi

uchwałami. W tym zakresie Sąd również przyjął, że zestawienie tego przepisu z art. 375¹ k.s.h. i art. 219 § 2 k.s.h. przekonuje, że w istocie w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – wbrew temu, co twierdziła strona powodowa – dopuszczalne jest wydawanie wiążących poleceń dotyczących prowadzenia spraw spółki przez zarząd. Zgodnie bowiem z art. 375¹ k.s.h. dotyczącym spółki akcyjnej walne zgromadzenie i rada nadzorcza nie mogą wydawać zarządowi wiążących poleceń dotyczących prowadzenia spraw spółki. Z kolei zgodnie z art. 219 § 2 k.s.h. rada nadzorcza nie ma prawa wydawania zarządowi wiążących poleceń dotyczących prowadzenia spraw spółki. Mając na względzie założenie o racjonalności prawodawcy należy uznać, iż nie bez przyczyny odmiennie uregulował on kwestię możliwości wydawania zarządowi spółki wiążących poleceń w przypadku spółki akcyjnej i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Skoro zatem w przypadku spółki akcyjnej z art. 375¹ k.s.h. wprost wynika zarówno norma zakazująca radzie nadzorczej, jak i norma zakazująca walnemu zgromadzeniu, (będącemu odpowiednikiem zgromadzenia wspólników w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością), wydawania zarządowi spółki akcyjnej wiążących poleceń, zaś w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z art. 219 § 2 k.s.h. wynika wprost norma kierująca taki zakaz tylko do rady nadzorczej, uznać należy, że do zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zakaz taki kierowany nie jest. Zgromadzenie wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może zatem, co do zasady, wydawać zarządowi tej spółki wiążące polecenia. Sąd nie stwierdził zatem w niniejszej sprawie sprzeczności uchwały nr 1 z art. 207 k.s.h.

Ponieważ zarzuty kierowane wobec uchwały nr 2, a dotyczące jej sprzeczności z art. 244 w zw. z art. 242 i art. 20 k.s.h. oraz z art. 201 § 1 i art. 204 § 1 k.s.h., pokrywały się w znacznej mierze z zarzutami podniesionymi wobec uchwały nr 1, Sąd uznał za zbędne powtórzenie w tym miejscu przedstawionej już wyżej argumentacji, aktualnej także przy ocenie uchwały nr 2, funkcjonalnie związanej z uchwałą nr 1.

W kontekście zaskarżenia uchwały nr 2 skupić się natomiast należało nad podniesionym przez powódkę zarzutem sprzeczności z art. 210 § 1 k.s.h. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu w umowie między spółką a członkiem zarządu oraz w sporze z nim spółkę reprezentuje rada nadzorcza lub pełnomocnik powołany uchwałą zgromadzenia wspólników.

Powódka naruszenia tego przepisu upatrywała w tym, że powołano pełnomocnika do reprezentowania spółki w sporze sądowym spółki ze wspólnikiem i prokurentem oraz w sporze z osobą, która w dacie podejmowania uchwały nie była członkiem zarządu (mając tu na myśli W. D.). Wprawdzie stan faktyczny sprawy przedstawiał się w tym zakresie rzeczywiście tak, jak przedstawiła to strona powodowa, a zatem w okresie od 24 lipca do 14 sierpnia 2013 r. W. D. nie pełnił funkcji prezesa zarządu, niemniej okoliczność, że w chwili podjęcia uchwał W. D. nie był członkiem zarządu nie wykluczała podjęcia uchwały dotyczącej jego odpowiedzialności, tym bardziej, że niespornym było, iż w krótkim odstępie od podjęcia tej uchwały ponownie został powołany na to stanowisko - w dniu 14 października 2013 r. Co więcej, konsekwentne przyjęcie stanowiska powódki prowadziłyby do tego, że art. 210 § 1 k.s.h. mógłby stać się martwy w zakresie sporu spółki z członkiem zarządu, bowiem członek zarządu, w szczególności działając w porozumieniu z zainteresowaną większością wspólników, bądź też będąc wspólnikiem spółki, mógłby uniknąć wejścia spółki w spór z nim poprzez rezygnację z pełnionej funkcji przed podjęciem uchwały w tym przedmiocie przez zgromadzenie wspólników. Działanie takie należałoby wówczas ocenić jako zmierzające do obejścia prawa. Z uwagi na solidarną odpowiedzialność prezesa zarządu i prokurenta z powódką, która ma być przedmiotem postępowania skierowanego przeciwko nim na podstawie uchwały nr 1, a co za tym idzie wystąpienie w przyszłości przeciwko wszystkim tym trzem osobom z jednym pozwem, oczywiście nieuzasadnionym byłoby, ażeby to kto inny niż umocowany przez zgromadzenie wspólników pełnomocnik reprezentował spółkę w tym postępowaniu, tym bardziej. Okoliczność, że W. D. dnia 14 sierpnia 2013 r. został ponownie, przy udziale powódki, wybrany na stanowisko prezesa zarządu spółki doprowadziłby zatem do niedopuszczalnej sytuacji, w której, wykonując uchwałę nr 1, występowałby przeciwko samemu sobie, jak i przeciwko podmiotom wspólnie z nim odpowiedzialnym.

W związku z powyższym zarzut sprzeczności uchwały nr 2 z art. 210 § 1 k.s.h., podobnie jak wszystkie pozostałe zarzuty sprzeczności zaskarżonych uchwał z ustawą, okazał się niezasadny.

Wobec oddalenia żądania głównego Sąd rozpoznał jej roszczenie ewentualne, przy czym, wobec stwierdzenia, że powódce nie przysługiwała legitymacja czynna do żądania uchylecia zaskarżonych uchwał, dalsze rozważania poczynione zostały jedynie dla wyczerpania krytyki.

Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, że zostały spełnione przesłanki określone w art. 249 § 1 k.s.h. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały.

Powódka powoływała się w tym zakresie na sprzeczność uchwał z dobrymi obyczajami, godzenie w interesy spółki oraz pokrzywdzenie wspólnika. Sprzeczności z dobrymi obyczajami w podjęciu zaskarżonych uchwał powódka upatrywała w tym, że dnia 24 lipca 2013 r., (tj. dwa dni przed podjęciem uchwał na nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników dnia 26 lipca 2013 r.), na zwyczajnym zgromadzeniu wspólników udzielono absolutorium W. D. ze sprawowanej przez niego funkcji prezesa zarządu pozwanej spółki. W ocenie Sądu sam ten fakt jednak nie wykluczał podjęcia późniejszej uchwały dotyczącej wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym przeciwko powódce, prokurentowi pozwanej C. S. i wreszcie prezesowi zarządu W. D.. Podkreślić bowiem trzeba, że uchwała dotycząca udzielenia absolutorium oparta może być tylko na tych faktach, które są znane spółce w chwili jej podejmowania, a nadto dotyczą okresu, za który udzielane jest absolutorium. Natomiast w sytuacji, w której brak było jakichkolwiek miarodajnych danych co do przyjęcia, że W. D. w sposób nieprawidłowy sprawował swoje obowiązki, gdy nie było w tym zakresie w szczególności rozstrzygnięcia sądowego, nie mogło to rzutować negatywnie na decyzję o udzieleniu mu absolutorium. Należało zatem uznać, że brak jest związku między - opartym na ustalonych faktach - udzieleniu absolutorium, a opartej na zarzutach wobec prezesa zarządu uchwale w sprawie wystąpienia z powództwem odszkodowawczym. Podkreślenia wymaga, że uchwała taka nie przesądza jeszcze o tym, czy W. D. rzeczywiście ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą wobec pozwanej spółki, ustalenie tego będzie bowiem dopiero przedmiotem badania przez Sąd. Nie sposób zatem uznać za sprzeczne z dobrymi obyczajami dążenie do poddania sprawy pod rozstrzygnięcie niezawisłego sądu.

Sąd nie podzielił też argumentacji strony powodowej odnośnie zarzutu, iż podjęte przez nadzwyczajne zgromadzenie wspólników dnia 26 lipca 2013 r. godzą w interesy spółki. Jest bowiem oczywiste, że każdy proces pociąga za sobą koszty ponoszone przez spółkę, co jednak nie oznacza rezygnacji z sądowego dochodzenia roszczeń, w przypadku istnienia ku temu odpowiednich przesłanek. Argumentacja związana z ewentualnym uprawnieniem T. T., jako wspólnika mniejszościowego, do wystąpienia z własnym powództwem okazała się nietrafna. Zgodnie bowiem z art. 295 § 1 k.s.h. jeżeli spółka nie wytoczy powództwa o naprawienie wyrządzonej jej szkody w terminie roku od dnia ujawnienia czynu wyrządzającego szkodę, każdy wspólnik może wnieść pozew o naprawienie szkody wyrządzonej spółce. Z Usytuowanie tego przepisu prowadzi do wniosku, iż prawo wspólnika do wytoczenia powództwa o naprawienie szkody wyrządzonej spółce dotyczy roszczeń wynikających z art. 292 i z art. 293 k.s.h., nie obejmuje natomiast jakichkolwiek innych przypadków, w szczególności wytoczenia powództwa o odszkodowanie na zasadach ogólnych (art. 415 i nast., art. 471 i nast. k.c.) [por. R. P., komentarz do art. 295 k.s.h., w: J. B., M. B., G. J. i in., Kodeks spółek handlowych. Komentarz, W. 2015, L.; wyrok SA w Katowicach z dnia 28.9.2005 r., sygn. I ACA 597/05, OSA z 2005 r., nr 4, poz. 9, z glosą aprobującą K. B., Gl. 2007, Nr 3]. Powództwo to, wytoczone przez innego wspólnika, może zatem dotyczyć jedynie bądź to sprawy związanej ze szkodą wyrządzoną spółce podczas jej tworzenia, bądź też skierowanej przeciwko „władzom” spółki, np. członkowi zarządu, ale już nie dotyczy postępowania przeciwko innemu wspólnikowi, ani też przeciwko prokurentowi. W przypadku wystąpienia z roszczeniem, które miało być dochodzone solidarnie od trzech osób wskazanych w zaskarżonych uchwałach, T. E. T. – interwenient w niniejszej sprawie – nie mógł wystąpić z tzw. actio pro socio.

Przesłanka pokrzywdzenia wspólnika została z kolei przez powódkę oparta na tej samej argumentacji, która legła u podstaw jej zarzutów dotyczących połączenia w jednej uchwale kwestii odpowiedzialności powódki, W. D. i C. S.. Wobec tego, że zagadnienie to pokrywa się z kwestiami rozpatrywanymi już przez Sąd pod kątem powództwa

o stwierdzenie nieważności uchwał, odesłać należy do wcześniej przedstawionej argumentacji, w szczególności w kontekście sprzeczności z art. 244 k.s.h., która również w tym przypadku znajduje pełne zastosowanie.

W konsekwencji, nawet gdyby powódce przysługiwała legitymacja czynna do wytoczenia powództwa, co w niniejszej sprawie miejsca nie miało, brak było podstaw, ażeby uwzględnić powództwo w jakiegokolwiek części.

W związku z tym, że w sprawie występował interwenient uboczny, Sąd na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 107 zdanie trzecie k.p.c. zasądził na jego rzecz od powódki, która przegrała w całości, koszty interwencji w łącznej kwocie 3.497 zł. Na zasądzone koszty złożyły się: opłata od interwencji w wysokości 800 zł stosownie do art. 29 pkt 3 i 4 w zw. z art. 19 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1025), koszty zastępstwa procesowego przez jednego adwokata w kwocie 720 zł stosownie do § 11 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.), opłata skarbową od udzielenia jednego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, jak również opłata od zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 6 października 2014 r. w wysokości 1.600 zł, stosownie do art. 19 ust. 3 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 360 zł stosownie do § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia. Bez względu na ocenę charakteru interwencji, tj. jako samoistnej bądź niesamoistnej, o której mowa w art. 107 k.p.c., Sąd uznał, że udział interwenienta w sprawie był celowy i niewątpliwie miał wpływ i znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd w punkcie III sentencji wyroku przyznał kuratorowi pozwanej spółki wynagrodzenie w wysokości 720 zł stosownie do § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1476) w zw. z § 10 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 ze zm.). Sąd miał przy tym na względzie, że wprawdzie z rozporządzenia dotyczącego wynagrodzenia kuratora wynika, że nie może przekraczać stawki minimalnej przewidzianej w rozporządzeniu dotyczącym opłat za czynności radców prawnych, uznał jednak, że w omawianej sprawie, choć żądanie uchylenia zaskarżonych uchwał określone było przez powódkę jako ewentualne, wobec oddalenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał, niezbędne było zbadanie również powództwa o uchylenie uchwał.